

Warszawa, 25 kwietnia 2022 roku

Sprawa: Odpowiedź na petycję
Znak sprawy: DD3.056.17.2022

Kontakt: Kancelaria MF
tel. +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Odpowiedź na petycję

Szanowny Panie,

w związku z otrzymanym wystąpieniem z 24 stycznia 2022 r. w sprawie ulgi rehabilitacyjnej, uprzejmie informuję.

Przedmiot petycji

Wystąpienie stanowi petycję w rozumieniu ustawy o petycjach¹. Przedmiotem petycji jest żądanie zmiany przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych². Postuluje Pan „aby osoba posiadająca jeden ze stopni niepełnosprawności mogła odliczyć ulgę rehabilitacyjną na samochód bez żadnego problemu, tzw. brak limitu dochodowego, brak własności lub współwłasności samochodu ponieważ osoba niepełnosprawna korzysta z samochodu np. wnuka, syna, brata. Ale mogła odliczyć w swoim PIT 37 w rubryce, a nie dla innej osoby.”

Aktualny stan prawny

Zakres podmiotowy i przedmiotowy ulgi rehabilitacyjnej wyznaczają przepisy ustawy PIT.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 6 tej ustawy podstawę obliczenia podatku stanowi dochód po odliczeniu kwot wydatków na cele rehabilitacyjne oraz wydatków związanych z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, poniesionych w roku podatkowym przez podatnika będącego osobą niepełnosprawną lub podatnika, na utrzymaniu którego są osoby niepełnosprawne.

Rodzaje wydatków podlegających odliczeniu określa art. 26 ust. 7a ustawy PIT, tworząc ich zamknięty katalog. Oznacza to, że odliczeniu w ramach ulgi rehabilitacyjnej podlegają

¹ Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870).

² Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.) zwana: „ustawa PIT”.

wyłącznie faktycznie poniesione wydatki i tylko te, które są wymienione w tym przepisie i spełniają kryteria w nim określone. Przy czyn należy podkreślić, że większość z wydatków podlegających odliczeniu w ramach omawianej ulgi nie są limitowane, a zatem mogą być odliczone od dochodu przed opodatkowaniem w całości.

Za wydatki poniesione na cele rehabilitacyjne oraz wydatki związane z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych uważa się między innymi wydatki poniesione na:

- odpłatny przewóz:

a) osoby niepełnosprawnej - karetka transportu sanitarnego,

b) osoby niepełnosprawnej, zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa, oraz dzieci niepełnosprawnych do lat 16 również innymi środkami transportu, niż wymienione w lit. a.

- używanie samochodu osobowego, stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną albo dziecko niepełnosprawne, które nie ukończyło 16. roku życia - w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 2280 zł.

Wynika to odpowiednio z postanowień art. 26 ust. 7a pkt 13 i 14 ustawy PIT.

Ponadto na podstawie art. 26 ust. 7a pkt 15 ustawy PIT odliczeniu podlegają wydatki poniesione na odpłatne przejazdy środkami transportu publicznego związane z pobytem:

a) na turnusie rehabilitacyjnym,

b) w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładzie opiekuńczo-leczniczym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym,

c) na koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25. roku życia,

d) opiekuna osoby niepełnosprawnej zaliczonej do I grupy inwalidztwa lub dzieci niepełnosprawnych do lat 16, przebywającego z osobą niepełnosprawną na turnusie rehabilitacyjnym lub w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, lub zakładzie rehabilitacji leczniczej.

Stanowisko Ministerstwa Finansów

Odnośząc się do propozycji ponownie należy wyjaśnić, że w ramach ulgi rehabilitacyjnej odliczeniu podlegają faktycznie poniesione przez podatnika wydatki. Osoby, które nie mają własnego samochodu osobowego, a ponoszą wydatki na dojazd mogą je odliczyć od dochodu. Co więcej odliczenie z tego tytułu nie jest limitowane.

W przepisach normujących omawianą ulgę, uwzględniono także sytuację, w której osoba niepełnosprawna jest właścicielem (współwłaścicielem) samochodu i go użytkuje. W tym przypadku odliczenie jest jednakże limitowane i maksymalnie z tego tytułu można odliczyć kwotę 2.280 zł. Brak omawianej regulacji, "wymusiłby" bowiem na osobie niepełnosprawnej (jedynie z uwagi na możliwość odliczenia), korzystanie z innych środków transportu, a nie ze swojego samochodu, co byłoby nieracjonalne.

Jeżeli zatem osoba niepełnosprawna nieodpłatnie korzysta z samochodu osobowego innej osoby, to nie jest spełniona podstawowa przesłanka uprawniająca do odliczenia, czyli poniesienie wydatku. Jeżeli natomiast korzysta z niego odpłatnie to przysługuje jej odliczenie o ile wydatek zostanie odpowiednio udokumentowany (wskazane zostaną dane osoby kupującej i sprzedającej usługę przewozu oraz kwota wydatku - art. 26 ust. 7 pkt 4 ustawy PIT). Zasada ta znajduje również zastosowanie, gdy osoba niepełnosprawna wynajmuje auto (korzysta z usługi przewozu) od osoby bliskiej.

Mając powyższe na uwadze pragnę podkreślić, że nie jest planowane dokonywanie zmian legislacyjnych w przedmiotowym zakresie.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia

Ministra Finansów

Dyrektor

Departamentu Podatków Dochodowych

Jarosław Szatański

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/